

միացավ տարաբախտ Մարտին ձեռնասայրակների ընկերությանը: Հուլիսի 28-ին այդ ձեռնասայրակների պիոներները սկսեցին դեպի արևմուտք ճամփորդությունը: Դուք քաջածանոթ եք նրանց կրած չարչարանքներին: Այդ ընկերության 576 անդամներից գրեթե մեկ քառորդը մահացավ Յուտա չհասած: Ավելի շատերը կմահանային, եթե Բրիգամ Յանգի կողմից փրկարարներ չուղարկվեին կառքերով և անհրաժեշտ պարագաներով, գտնելու հյուծված, ցրտահարված Սրբերին:

Մերի Մուրդոքը մահացավ 1856թ. հոկտեմբերի 2-ին Չիմնի Ռոքի մոտ, Նեբրասկա: Այստեղ նա չղիմացավ հյուծվածությանը, ցրտին և ճանապարհի դժվարություններին: Նրա հյուծված մարմինը տեղի տվեց ֆիզիկական դժվարություններին, որոնց դեմ պայքարում էին Սրբերը: Երբ նա պառկած էր կյանքից կառչելով, նրա մտքերը իր ընտանիքի հետ էին Յուտայում: Այդ հավատարիմ պիոներ կնոջ վերջին խոսքերն էին. «Սեսք Ջոնին, որ ես մահացա հայացքս հառած դեպի Սիոն» (տես Kenneth W. Merrell, *Scottish Shepherd: The Life and Times of John Murray Murdoch, Utah Pioneer* [2006], 34, 39, 54, 77, 94–97, 103, 112–13, 115.):

Մերի Մյուրեյ Մուրդոքը մարմնավորեց հույսը և հավատքը բազմաթիվ վաղ պիոներների, ովքեր անվիեր ճամփորդություն կատարեցին դեպի արևմուտք: Այսօրվա հոգևոր ճամփորդությունները պահանջում են ոչ պակաս հույս կամ հավատք, քան վաղ պիոներների համար էր անհրաժեշտ: Մեր դժվարությունները միգրացե այլ են, սակայն մաքառումները նույնքան մեծ են:

Իմ աղոթքն է, որ մեր հույսը մեզ առաջնորդի դեպի մեր արդար երազանքների իրականացումը: Ես հատկապես աղոթում եմ, որ Քավոյթյան հանդեպ մեր հույսը գորացնի մեր հավատքն ու գթասրտությունը, և ապագայի հավերժական հեռանկար մեզ պարզվի: Թող որ մենք բոլորս ունենանք հույսի այս կատարյալ պայծառությունը, ես աղոթում եմ Հիսուս Քրիստոսի անունով, ամեն: ■

Լարրի Մ. Գիֆորդ

Երիտասարդ Տղամարդկանց գերագույն նախագահության առաջին խորհրդական

Ահարոնյան Քահանայության սրբազան բանալիները

Տերը ցանկանում է, որ Ահարոնյան Քահանայության յուրաքանչյուր կրող բոլորին հրավիրի գալ Քրիստոսի մոտ՝ սկսելով իր ընտանիքից:

հ մտղաներից մեկը, երբ 12 տարեկան էր, որոշեց ճագարներ պահել: Նա վանդակներ պատրաստեց և հարևանից գնեց մի արու և երկու էգ ճագար: Ես պատկերացում չունեի, թե ինչ է մեզ սպասվում: Կարճ ժամանակ անց մեր մառանը լցված էր ճագարների ձագերով: Այժմ, երբ տղաս մեծացել է, ես պետք է խոստովանեմ, որ զարմացած էի, թե ինչպես էին դրանք կառավարվում՝ միայն հարևանի շունն էր մեկ-մեկ մտնում մառան և քչացնում նրանց թիվը:

Բայց սիրտս հուզվում էր, երբ տեսնում էի որդուս իր եղբայրների հետ այդ փոքրիկներին հսկելիս և պաշտպանելիս: Իսկ հիմա, որպես ամուսիններ և հայրեր, նրանք արժանավոր քահանայություն կրողներ են, որոնք սիրում, ամրապնդում, հոգում և պաշտպանում են իրենց իսկ ընտանիքները:

Այժմ իմ սիրտը լցվում է, երբ ես

տեսնում եմ ձեզ Ահարոնյան Քահանայության երիտասարդներ, որ հսկում, աջակցում և ամրապնդում եք ձեր շրջապատի մարդկանց, այդ թվում նաև ձեր ընտանիքի, ձեր քվորումի անդամներին և շատ ուրիշներին: Ես շատ եմ սիրում ձեզ:

Վերջերս ես տեսա, թե ինչպես 13 տարեկան մի պատանի ի սպաս դրվեց որպես սարկավագների քվորումի նախագահ: Ձեռնադրելուց հետո եպիսկոպոսը սեղմեց նրա ձեռքը և նրան կոչեց «նախագահ», բացատրելով քվորումի անդամներին, որ նա նրան նախագահ անվանեց, որպեսզի շեշտի նրա կոչման սրբազան լինելը: «Մարկավագների քվորումի նախագահը ծխի միակ չորս մարդկանցից մեկն է, որոնք կրում են նախագահելու բանալիները: Այդ բանալիներով նա՝ իր խորհրդականների հետ, Տիրոջ ոգեշնչմամբ կառաջնորդի

քվորումը»: Եպիսկոպոսը հասկանում էր սրբազան բանալիներ կրող և գործադրող նախագահի կողմից ղեկավարվող նախագահությունների գործությունը (տես ՎևՈւ 124.142–43):

Ավելի ուշ ես հարցրեցի այդ երիտասարդին, թե արդյոք նա պատրաստ էր նախագահելու այդ մեծ քվորումի վրա: Նա պատասխանեց. «Ես մի փոքր լարված եմ: Ես չգիտեմ, թե սարկավագների նախագահն ինչ է անում: Կարո՞ղ եք ինձ հուշել»:

Ես ասացի, որ նա ունի հրաշալի եպիսկոպոսություն և խորհրդատուներ, որոնք կօգնեն, որ տղան քահանայության հաջողակ և զորավոր ղեկավար դառնա: Ես գիտեի, որ նրանք կհարգեն նախագահելու քահանայության սրբազան բանալիները, որ նա կրում էր:

Ապա ես նրան հարցրեցի. «Կարծում ես Տերը կանչել է քեզ այս կարևոր ծառայության և ուղղություն չի՞ տա»:

Նա մտածեց, ապա հարցրեց. «Որտե՞ղ կարող եմ ուղղություն ստանալ»:

Մի փոքր քննարկումից հետո նա հասկացավ, որ կարող է ուղղություն գտնել սուրբ գրությունների, մարգարեների խոսքերի և աղոթքի պատասխանների միջոցով: Մենք որոշեցինք մի սուրբ գրություն գտնել, որը կարող է սկիզբ լինել նրա նոր կոչման պատասխանատվությունները գտնելու համար:

Մենք բացեցինք Վարդապետություններ և Ուխտերի 107-րդ բաժինը, հատված 85: Այնտեղ նշվում էր, որ սարկավագների քվորումի նախագահը պետք է խորհրդի նստի իր քվորումի անդամների հետ և նրանց ուսուցանի իրենց պարտականությունները: Մենք նշեցինք, որ այս քվորումը ոչ միայն դասարան է, այլ նաև երիտասարդ տղաների խորհուրդ, և նրանք՝ նախագահի ղեկավարության ներքո պետք է ամրապնդեն և շենացնեն մեկմեկու: Ես վստահություն հայտնեցի, որ նա երևելի նախագահ կլինի, որը կապավինի Տիրոջ ոգեշնչմանը և կմեծացնի իր սրբազան կոչումը, մինչ նա կձգտի ուսուցանել իր ընկերակից սարկավագներին իրենց պարտականությունները:

Ապա ես հարցրեցի. «Հիմա, երբ

գիտես, որ պետք է սարկավագներին ուսուցանես իրենց պարտականությունները, ինքդ գիտե՞ս, թե որոնք են այդ պարտականությունները»:

Կրկին մենք բացեցինք սուրբ գրությունները և կարդացինք.

1. Սարկավագը նշանակված է հսկելու և տեղի սպասավոր լինելու Եկեղեցում (տես ՎևՈւ 84.111):

Քանի որ ընտանիքը Եկեղեցու հիմնական միավորն է, ամենակարևոր միջավայրը, որտեղ Ահարոնյան Քահանայություն կրողը կարող է իրականացնել իր պարտականությունը, իր սեփական տունն է: Մինչ հայրը և մայրը ղեկավարում են ընտանիքը, նա կարող է քահանայության ծառայություն մատուցել նրանց: Նա հսկում է նաև իր եղբայրներին ու քույրերին, իր քվորումի երիտասարդներին և ծխի մյուս անդամներին:

2. Անհրաժեշտության դեպքում սարկավագն օգնում է ուսուցչին եկեղեցական նրա բոլոր պարտականություններում (տես ՎևՈւ 20.57):

Մենք վճռեցինք, որ եթե սարկավագը պետք է օգնի ուսուցչին իր պարտականություններում, ուրեմն պետք է իմանա ուսուցչի պարտականությունները: Մենք նայեցինք և սուրբ գրություններում մենք արագ հայտնաբերեցինք ուսուցչի պաշտոնի տասնյակից ավելի պարտականություններ (Տես ՎևՈւ 20.53–59; 84.111): Ինչպիսի՞ գորավոր փորձառություն կլինի երիտասարդ տղայի համար՝ և նրանց հայրերի, խորհրդատուների և մեր բոլորի համար, անել ճիշտ այն, ինչ արեց այս երիտասարդը՝ բացել սուրբ գրությունները և մեզ

համար հայտնաբերել, թե որոնք են մեր պարտականությունները: Ես ենթադրում եմ, շատերս կգարմանանք, և կոգեշնչվենք, մեր գտածով: «Պարտականություն Աստծո հանդեպ» գրքույկն Ահարոնյան Քահանայության պարտականությունների օգտակար ամփոփում է և հոգևոր զարգացման լավ աղբյուր է: Ես ձեզ հորդորում եմ հետևողականորեն օգտագործել այն:

3. Սարկավագներն ու ուսուցիչները պետք է նաև «զգուշացնեն, մեկնաբանեն, հորդորեն և ուսուցանեն և բոլորին հրավիրեն՝ գալ Քրիստոսի մոտ» (ՎևՈւ 20.59; տես 20.42, 46, 68 հատվածները քահանայի համար):

Շատ երիտասարդներ մտածում են, որ իրենց միսիայի նախապատրաստությունը սկսում է, երբ նրանք դառնում են 19 տարեկան և մտնում են Միսիոներների Պատրաստման Կենտրոն: Սուրբ գրություններից մենք սովորում ենք, որ այն սկսում է շատ ավելի վաղ հասակից: Տերը ցանկանում է, որ Ահարոնյան Քահանայության յուրաքանչյուր կրող բոլորին հրավիրի գալ Քրիստոսի մոտ՝ սկսելով իր ընտանիքից:

Հաջորդը, որպեսզի օգնեմ այս երիտասարդ նախագահին, որ հասկանա, որ նա և միմիայն նա է քվորումի նախագահող պաշտոնյան, ես առաջարկեցի, որ նա երեք անգամ կարդա առաջին պարտականությունը, որ նշված է Վարդապետություն և Ուխտերի 107.85 հատվածում: Նա կարդաց. «Նախագահել տասներկու սարկավագների վրա»: Ես հարցրեցի. «Ի՞նչ է Տերը քեզ ասում անձնապես որպես նախագահ քո պարտականության մասին»:

«Դե,– ասաց նա,– մինչ մենք խոսում էինք, մի քանի բան եկան միտքս: Կարծում եմ Երկնային Հայրը ցանկանում է, որ ես նախագահ լինեմ տասներկու սարկավագների վրա: Մենք այցելողներս հինգ հոգի ենք, որից մեկը միայն ժամանակ առ ժամանակ է այցելում: Ուրեմն, ինչպե՞ս դառնանք տասներկու հոգի»:

Դե, ես այս սուրբ գրությունը նրա

նման երբեք չէի մեկնաբանել, սակայն նա ուներ բանալիներ, որոնք ես չունեի: 13-ամյա սարկավազն ինձ ուսուցանում էր այն հայտնության գործության մասին, որը գալիս է նախագահության սրբազան բանալիներ կրողին, անկախ նրանց բանականությանը, հասակին կամ տարիքին:

Ես պատասխանեցի. «Ես չգիտեմ: Դու ի՞նչ ես կարծում»:

Եվ նա ասաց. «Մենք պետք է մտածենք, թե ինչպես կարող ենք օգնել, որ նա միշտ այցելի: Ես գիտեմ ևս երկու հոգու, որոնք պետք է լինեն մեր քվորումում, սակայն նրանք չեն գալիս, և ես չեմ ճանաչում նրանց: Միգուցե ես կարող եմ ընկերանալ մեկի հետ և խնդրեմ իմ խորհրդականներին ընկերանալ մյուսի հետ: Եթե նրանք երկուսն էլ գան, մենք կդառնանք յոթը, բայց որտեղի՞ց գտնենք ևս հինգ հոգու»:

«Ես չգիտեմ, – պատասխանեցի ես, – սակայն եթե Երկնային Հայրը ցանկանում է, որ նրանք լինեն, ուրեմն Նա կիմանա, թե որտեղից գտնել նրանց»:

«Ուրեմն, մենք պետք է աղոթենք նախագահությունով և քվորումով, որպեսզի իմանանք, թե ինչ կարող ենք անել»: Ապա նա հարցրեց. «Արդյոք ես պատասխանատու՞ եմ մեր ծխի սարկավազի տարիքի բոլոր երիտասարդների համար, նույնիսկ եթե նրանք անդամ չեն»:

Հմայված, ես ասացի. «Տիրոջ աչքերում, արդյոք ձեր եպիսկոպոսը պատասխանատու է միայն ծխի անդամների՞ համար, թե ծխի սահմաններում բնակվող բոլոր մարդկանց համար»:

Այս երիտասարդ «տեղի սպասավորը» գլխի ընկավ: Նա հասկացավ յուրաքանչյուր սարկավազի, ուսուցչի և քահանայի դերը Եկեղեցին հսկելու և բոլորին հրավիրելու, որ գան Քրիստոսի մոտ:

Մտածելով Եկեղեցու մեր հրաշալի պատանիների ու աղջիկների մասին, մտքերս գնում են դեպի սուրբ գրությունները՝ այն, որը Մորոնին վկայակոչեց Ջոզեֆ Մմիթին, ասելով, որ այն դեռևս չի կատարվել, սակայն շուտով պիտի կատարվի» (Ջոզեֆ Մմիթ – Պատմություն 1.41) – «Եվ

պիտի լինի, սրանից հետո, որ իմ հոգին պիտի թափեմ ամեն մարմնի վրա, և պիտի մարգարեանան ձեր տղերքն ու ձեր աղջկերքը . . . ձեր երիտասարդները տեսիլքներ պիտի տեսնեն» (Հովել 2.28):

Այն, ինչ ծագեց այս երիտասարդ նախագահի մտքում, մի տեսիլք էր, թե ինչպիսին է Երկնային Հայրը ցանկանում, որ նրա քվորումը լինի: Դա հայտնություն էր, որը նրան հարկավոր էր՝ իր քվորումի ակտիվ անդամներին ամրապնդելու, դժվարություններ ունեցողներին փրկելու և բոլորին հրավիրելու՝ Քրիստոսի մոտ գալու: Այդպես ոգեշնչվելով, նա ծրագրեր նախատեսեց՝ Տիրոջ կամքը կատարելու:

Տերն ուսուցանեց այս երիտասարդ նախագահին, որ *քահանայություն* նշանակում է ծառայության ձեռք մեկնել մարդկանց: Ինչպես մեր սիրելի մարգարեն՝ Նախագահ Թոմաս Ս. Մոնտոնն է բացատրել. «Քահանայությունը իրականում այնքան պարզ է, որքան ծառայելու պարտավորվածություն, արտոնություն՝ բարձրացնելու, և հնարավորություն՝ օրհնելու ուրիշների կյանքը» (“Our Sacred Priesthood Trust,” *Liahona* May 2006, 57):

Ծառայությունը քահանայության հենց հիմքն է՝ ուրիշներին ծառայելու Փրկչի ցույց տված օրինակի համաձայն: Ես վկայում եմ, որ մենք կրում ենք Նրա քահանայությունը, մենք Նրա հանձնարարության տակ ենք, և բոլոր քահանայություն կրողներին Նա ցույց է տվել քահանայության հավատարիմ ծառայության ուղին:

Ես հրավիրում եմ սարկավազների, ուսուցիչների և քահանաների յուրաքանչյուր քվորումի նախագահության հաճախակի խորհրդակցելու, ուսումնասիրելու և աղոթելու իր քվորումի վերաբերյալ Տիրոջ կամքն իմանալու համար և ապա գնալ և գործ անել: Օգտագործեք «Պարտականությունն Աստծո հանդեպ» գրքույկը, որը ձեզ կօգնի քվորումի ձեր անդամներին իրենց պարտականություններն ուսուցանելիս: Քվորումի բոլոր անդամներին ես հրավիրում եմ աջակցել իրենց քվորումների նախագահներին և ականջ դնել նրա խորհուրդներին, մինչ դուք

սովորում և արդարությամբ կատարում եք քահանայության ձեր բոլոր պարտականությունները: Եվ ես հրավիրում եմ յուրաքանչյուրիս դիտել այս նշանակալի երիտասարդներին այնպես, ինչպես Տերն է նրանց դիտում՝ որպես Իր արքայությունն այժմ և հիմա կառուցելու և ամրապնդելու գորավոր գործիք:

Դո՛ւք, հրաշալի երիտասարդներ, կրում եք Սհարոնյան Քահանայությունը, որը վերականգնվել է Հովհաննես Մկրտչի կողմից Ջոզեֆ Մմիթին և Օլիվեր Քաուդերիին Հարմոնիի մոտ՝ Պենսիլվանիայում: Ձեր քահանայությունը կրում է սրբազան բանալիները, որոնք դուռ են բացում Երկնային Հոր բոլոր զավակների համար, որպեսզի նրանք գան Իր Որդու՝ Հիսուս Քրիստոսի մոտ, և հետևեն Նրան: Դա հնարավոր է դառնում «ապաշխարության ավետարանի և մեղքերի թողության համար ընկղմամբ մկրտության», հաղորդության շաբաթական արարողության և «հրեշտակների սպասավորության» շնորհիվ (ՎնՈւ 13.1; Ջոզեֆ Մմիթ-Պատմություն 1.69): Դուք իրապես «սպասավորներ» եք, որոնք պետք է քահանայության հավատարիմ, մաքուր և արժանավոր տղամարդիկ լինեն բոլոր ժամանակներում և բոլոր տեղերում:

Ինչո՞ւ: Լսեք յուրաքանչյուրիդ ուղղված մեր սիրելի Առաջին Նախագահության խոսքերը.

«Դուք Սհարոնյան Քահանայության ծեսերը կատարելու իշխանությունն ունեք: . . . Դուք մեծապես կօրհնեք ձեր շուրջը գտնվողների կյանքը: . . .

Երկնային Հայրը մեծապես վստահում և հավատում է ձեզ և կարևոր առաքելություն ունի ձեզ համար (*Կատարել իմ պաշտակալությունը Աստծո հանդեպ՝ Սհարոնյան Քահանայություն կրողներին հավատք* [2010], 5):

Ես գիտեմ, որ այս խոսքերը ճշմարիտ են և աղոթում եմ, որ յուրաքանչյուրս ունենանք այդ նույն վկայությունը: Եվ ես ասում եմ այս բաները՝ Նրա սուրբ անունով, ում քահանայության կրողներն ենք մենք, այսինքն՝ Հիսուս Քրիստոսի անունով՝ ամեն: ■